

BOLSJEVIK

Diskusjonsbladet til Rød Ungdom nr.5

red sommer!

MOT
SUPER-
MAKTENE!

YLI

MOBILISER!

INNHOOLD:

Leiar: Arbeidet i sommar	s 3
"SOKO" er viktig	s 5
Fullfør vervekampanjen	s 6
Er me einige om opptakskrava?	s 8
Studier for alle medlemmer!	s 10
Meld deg på sommerleir nå	s 11
Aksjonsuke for Spania	s 13
Debatt:	
Statspenger og revisjonisme?	s 14
Er Rød Ungdom en masseorganisasjon?	s 15
Strengere medlemsopptak	s 16

MELDING OM FLYTTINGER

Alle kameratar som skal flytta i løpet av sumaren må sjå til at sentralt hald får sikkeleg varsling om dette. Me treng namn, tidspunkt, kor ein flyttar frå og kor ein flyttar til. Alle slike varslingar skal gå gjennom lagsstyret, og ikkje sendast i brev. Det er viktig at dette vert gjort, elles syner det seg at ein seint får kontakt på ein ny stad eller kanskje ikkje kontakt i det heile tatt med næraste nye lag. Det same gjeld militæret.

Redaksjonen.

LEIAR:

ARBEIDET I SOMMAR

1. Dei viktigaste oppgavene for oss i sommar:

a) Hovudoppgåva er fullføring av vervekampanja. Alle lag og medlemmer må leggja seg i selen for å oppnå målsetjingane om dobling av medlems-talet. Dei lag og distrikt som har denne målsetjinga inne må streva etter så stor overoppfylling som råd er, og stilla seg nye dristige mål for vervinga. Me kan på ingen måte slå oss til ro med dei resultatane me alt har nådd sjøl om desse skulle vera bra i høve til målsetjinga om dobling.

b) Sommarleirane vil og i år få mykje å seia for utviklinga av ungdomsforbundet og det einskilde medlem. Særleg hovuddiskusjonane tek sikte på å føra forbundet framover politisk, og å skapa klårleik på ytterst viktige delar av politikken vår. Mobiliseringa og førebuinga til sommarleiren må gjennomførast strengt. Dei laga som har brote fristen for lagsmøte om sommarleir skal straks halde dette møtet.

c) Sommarkontingent er ein viktig del av den økonomiske sjølbearinga og ekspansjonen til Raud Ungdom. Denne frivillige kontingenten har tidlegare år gitt store summer til forbundet. Alle lag må ta opp denne saka på enten stor- eller smålagsmøte. Studer eigen artikkel i dette nr. av Bolsjevik.

d) Sikkerhetsinnstruksene vår skal handsamast i alle lag i tidsrommet mai/juni. Dette krev eige stortagsmøte. Det er eit prinsipp for kommunistiske organisasjonar å førebu seg på illegalitet og å dekke dei viktigaste delane av organisasjonen. Avvika finns i stort mon på dette området. Studiane av innstruksene og korrigeringa i praksis er ein viktig del av kampen mot høgrørvikket.

e) Det vil verta tatt initiativet til ei aksjonsveke for boikott av turistreiser til Spania og støtte til FRAP og det spanske folket sin kamp mot fascismen. målet må vera å utvikla støtten til FRAP og solidariteten med det spanske folket sin kamp, og få flest mogleg vekk frå å dra til Spania på ferie.

f) Det bør setjast i gong studiar for medlemmene i sommar. Særleg er det viktig å gi nye medlemmer høve til å gå gjennom grunnsirkelen.

Det har tidlegare vorte gjeve melding om at det skal gjennomførast diskusjonar over nytt forslag til vedtekter for ungdomsforbundet i mai. Denne diskusjonen er utsatt til hausten. Landsmotediskusjonane vil såleis starta opp til hausten. Vedtektsforslaget vil verta sendt ut seinare.

Alle lag og medlemmar må vera budd på nyhende i klassekampen. Nye streikar kan bryte ut i perioden. Ved slike høve er det klart at Raud Ungdom straks skal kasta krefter inn. Ingen må derfor sitja med hendene i fanget og venta på melding ovanfrå. Bryt det ut større kampar vil hovudoppgåva til forbundet kunne verta skifta.

2. SOMMAREN GJEV OSS NYE OG GODE TILHØVE FOR POLITISK ARBEID

Det viktigaste her er at mange får betre tid til å driva politisk arbeid. Skuleelevane slepp lekser. Det vert gjerne færre møte. Den sosiale kontakten med sympatisørane kan ofte naturleg styrkast. Alt dette opnar for ei betring av det kvalitative massearbeidet. Dvs. diskusjonar med sympatisørane og andre på aggressive. Den di-

rekte overtvinga av desse til å melda seg inn har derfor føresetnader for å kunna trappast opp. Det same har mobiliseringa til sommarleirane, og førebuingane til leiren, og Spania-veke.

Massearbeidet er avgjerande for kva resultat me skal nå i dei ulike kampsakene. I 1. mai-arbeidet er det oppsummert ei byråkratisk tendens til å stenge seg inne på kammeret, halde eit utal med møte som skal "løyse" alle problema. Interne møte er heilt nødvendige. Men når det stadig stiller seg i vegen for massearbeidet må det ropast varsko. Oppgavevare er nå av ein slik karakter at dei berre kan løysast ved å gå ut til massane. Det er berre ved å fora stadige diskusjonar med mange sympatisorar og andre progressive at me kan nå dobling av medlems-talet. Og det er berre ved å gå aktivt ut til massane at me utnytter dei gode moglegheitene sommaren gjev.

Me trur ikkje det vanskelege ytre vilkår som er hovudårsaka til oppløysing om sommaren. Desse vanskane kan overvinnast ved god planlegging av feriar og sikring av det viktigaste massegrunnlaget frå skulane. Derimot er hovudårsaka liberalisme hos medlemmer og lagsstyrer. Liberalismen er alltid trugsmål mot ei grundig gjennomføring av oppgåvene. Den har sjeldan fått vakse seg sterk og fått kraftig innflyting på arbeidet, heile forbundet, men hogdepunkta for liberalismen kan nett koma om sommaren dersom det ikkje vert kamp mot ei slik utvikling.

Ein slik kamp må først og fremst gå ut på å stilla seg oppgaver for sommaren og å planlegga desse grundig. Det er først når dette er klart at me alle skjønner konkret kvifor det er viktig at laget fungerer skikkelig heile tida. Dinstø må me sjølsagt alle diskutera med dei kameratane som planlegg sommaren for mykje på tvers av laget sitt behov. Slike motseiingar vert lettast løyst ved å visa heilt konkret til kva laget og kamerat-enkan og skal gjera i sommar, og ved å planlegga feriane og tilpassa dei så godt det lar seg gjera i høve til laget sitt arbeid. Dette bør gjerast i god tid for sjølve feriane begynner.

Lange feriar er oftast eit uttrykk for liberalisme. Fleirtalet av vanleg norsk ungdom og det store fleirtalet av medlemmane i forbundet plar ikkje ha lengre ferie enn 3 veker. Dette bør tillempast og denne sommaren.

Fram for fullføring av vervekampanja i alle lag, la oss sikra doblinga av medlemstallet fullt ut.

Oppretthald forbundet alle stader i landet i sommar.

RED.

SOMMAREN SKJERPAR FÅREN FOR LIBERALISTISK UTGLJØDNING

Det finns særlegne vanskar om sommaren. Nokre lagsmedlemmar reiser bort. Skulane er oppløyst og kontakten med sympatisorar herfrå vert vanskelegare. Feriane kan virka forstyrrende inn på lagsarbeidet. Alt dette er med på å skapa objektive tilhøve for rot og liberalisme.

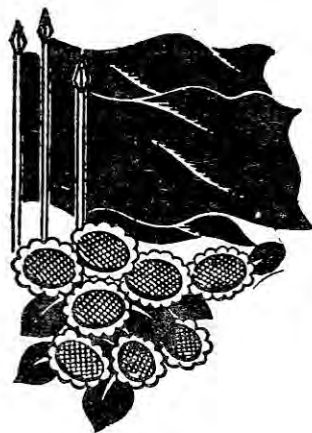
Samstundes finns det og ein borgarleg tendens til å sjå sommaren som ferie og slapp av frå politikk-tida. Alle treng ferie. Men klassekampen held fram, og Raud Ungdom som organisasjon må oppretthaldast. Borgarskapet sine representantar og deira propagandamaskineri legg ikkje ned aktiviteten i sommartida.

'SOKO' ER VIKTIG!

Sommerkontingenten (SOKO) begynte vi med for to år siden, men det var først i fjor den ble noenlunde vellykka. Sommerkontingenten er en frivillig gave til forbundet fra medlemmene, og ble innført for å styrke økonomien og utnytte det at de fleste medlemmer har god råd om sommeren. For det første får de som jobber ei stor ferielønning som de bør kunne avsette en del av til forbundet, for det andre jobber de fleste skoleelevene og har derfor mye mer penger mellom hendene enn resten av året.

STYRK ØKONOMIEN

For ungdomsforbundet er det viktig å utnytte slike muligheter til å øke inntektene. Mao Tse-tung har sagt: "På den ene siden gjelder det aldri å være sløsete eller ekstravagant, og på den andre, aktivt å øke og utbygge produksjonen." (Vi må lære oss å utføre økonomisk arbeid, januar 1945) Forbundet er nå inne i ei periode med kraftig utbygging av organisasjonen, vi rekrutterer medlemmer og bygger nye lag. Dette krever større aktivitet fra organisasjonen når det gjelder reising, møter, sentralt apparat osv. I denne situasjonen må vi sørge for at det er økonomisk grunnlag for å ekspandere, for det er økonomien som skaffer fram de materielle ressursene til drifta vår. Linja må derfor være ekspansjon, også for "sommerkontingenten".

ØKONOMIARBEIDET ER VIKTIG

En viktig feil er å se økonomiarbeid som uviktig. "Enkelte kamerater har ment det er umulig å avse tid til økonomisk oppbygging fordi den revolusjonære krigen gir folk hendene fulle, og de har fordømt enhver som taler om dette som "høyreavvikler". Disse kameratene mener det er umulig å utvikle økonomien midt under en revolusjonær krig. De mener det bare er mulig under de fredelige og rolige forhold som når etterat en endelig seier er vunnet. Kamerater, slike ideer er feilaktige. Hver den som har den, gjør den feil å ikke fatte at uten økonomien er det umulig å sikre de materielle forutsetninger for den revolusjonære krigen, og folket vil bli utmattet i løpet av en lang krig. Tenk over dette! (Mao Tsetung: Legg vekt på økonomisk arbeid, august 1933)

PLANLEGG Å GI SOMMERKONTINGENTEN

Alle medlemmer må allerede nå planlegge å sette av en skikkelig sum som gave til forbundet i sommer. Vi må også diskutere med andre i laget for å finne måter å kunne gi mest mulig. ("Gi så det svir"). Den største feilen er å planlegge ferie, turer og alt det andre som vi ønsker å gjøre i sommer, og så la sommerkontingenten bli det som er igjen når ferien er over. Da kan det lett bli lommerusket som går til forbundet. Derfor: Gi SOKO av den første eller andre ferielønninga hvis du har sommerjobb, for dem som jobber fast, gi SOKO i juni!

Redaksjonen.

FULLFØR VERVEKAMPANJEN

1. mai er over og vervekampanja er igjen hovedoppgava til hele organisasjonen og for medlemmene. Den oppgava vi nå står overfor er fullføring av kampanjas målsetting : Innen sommerleirenes avslutning skal alle lag minst ha dobla medlems-tallet siden sist nyttår. For å klare denn målsettinga, trengs det hardt ,offensivt og systematisk arbeid gjennom hele sommeren fra lagas og medlemmenes side.

Hvilke metoder må vi bruke for å nå denne viktige målsettinga? Vi har nå hatt vervekampanja som hovedoppgave i 4 måneder, og oppsummeringene til nå viser helt klart at den linja som ble lagt fram av sentralstyrets politiske komite og presentert i Bolsjevik nr1/76 er den eneste som er riktig og gir resultater : Nemlig systematiske og gjentatte diskusjoner med alle som støtter Rød Ungdom om medlemskap. Dette er hovedmetoden i hele vervekampanja, og må være den linja vi også følger i sommerarbeidet.

Alle avvik fra denne hovedmetoden i kampanja hittil har ført til mindre rekruttering. F.eks så har det vært en tendens til å føre endeløse diskusjoner med sympatisørene om alle mulige andre saker enn medlemskap, eller å utsette

spørsmålet om medlemskap i lang tid. Dette bryter med sentralstyrets linje med å gripe fatt i hovedspørsmålet : Nemlig at det er viktig at flest mulig organiserer seg i Rød Ungdomog at det er først og fremst dette som skaldiskuterer med dem som støtter oss.. Manglene i å gå offensivt rett på mål og ta opp akkurat dette, har ført til svak rekruttering på steder der denne tendensen har vært utbredd.

En annen variant av dette er å forsøke å få folk på sirkel først, ei linje som bryter med at det ikke skal kreves noe spesielt nivå ut over det at folk støtter Rød Ungdom og vil bli medlemmer. Erfaringene viser også at det ofte har vært mye lettere å få folk til å bli medlem enn å begynne på sirkel først, fordi folk som ønsker medlemskap ganske riktig oppfatter dette som en omveg når de står på vippen til å organisere seg allikevel.

Alle bør undersøke sin egen praksis og prøve å sette sentralstyrets linje kraftfullt ut i livet i denne siste perioden for å oppfylle målsettingene våre .
Hvilke konkrete metoder og retningslinjer skal vi følge i den tida som står igjen?

vervekampanjen

For det første er det viktig å gripe fatt i 1.mai-aktivistene og deltakerne i arrangementene og rette vervekampanja inn mot dem. Ett lag hadde stillt som hovedparole for kampanja

"Hvor er de 153 ?" (Det var 153 i 1.mai-toget der i fjor). Dette er en god parole fordi den innretter seg på alle alle dem som har støtta klassekamplinja 1.mai, griper fatt i de aktive, og samtidig angir bredden i den rekrutteringa vi skal ha.

For det andre - utnytt de mulighetene sommeren gir, samtidig som vi holder fast på organiseringa og massegrunnlaget.

For å ta det siste først, Det er viktig at vi i sommer slåss mot oppløsningstendenser og liberalisme for å holde organisasjonen inntakt, uten den kan vi ikke klare noen ting. Men med den oppløsning som er gjennom at folk slutter på skolen, tar sommerjobb osv. er det viktig at vi ikke slipper de sympatisørene vi jobber med men prøver å holde kontakten med dem. Det ville f.eks. være helt feil å slippe en sympatisør vi her kontakt med til fordel for å prøve å utrette store ting i løpet av en 3-4 uker på en sommerjobb.

Altså: Hold organisasjonen inntakt og hold fast på massegrunnlaget!

Men samtidig må vi utnytte de mulighetene sommeren gir: Om sommeren har folk ofte god tid, og dermed også god tid til politiske diskusjoner. I år vil det antageligvis bli vanskeligere å få sommerjobb, og det må drives spesielt intensivt arbeid både med og av de som ikke klarer å få jobb. Det vil på endel steder være mulig å kjøre studiesirkler, evt. åpne studiemøter, mini-leire ei helg osv., alt ettersom mulighetene og erfaringene ligger til rette for det.

Sommeren gir også god anledning til en ekstern offensiv: Å lage propaganda -aksjoner med Røde Garde, Løpesedler, sommerleirverving osv. sammen med sympatisører. På denne måten får vi aktivisert sympatisørene i politisk arbeid, samtidig som vi når breiere ut og kan verve flere og markere Rød Ungdom.

Sommeren gir oss en rekke muligheter til å nå lengre ut, til grundige diskusjoner, til verving hvis vi utnytter de mulighetene sommeren gir samtidig som vi holder fast på hovedmetoden i vervinga.

Altså: Hold fast på hovedmetoden - utnytt de mulighetene sommeren gir.

SOMMERLEIRARBEIDET

I forbindelse med sommerleirmobiliserina skal vi opprette grupper med sympatisører som kollektivt forbereder seg til de viktigste diskusjonene på leirene. Det vil komme materiale til disse gruppene, bl.a. gjennom et spesialnummer av Røde Garde i juni. Vi skal sjølsagt prøve å få flst mulig uorganiserte til leirene og til disse gruppene, men det er viktig at vi ikke utsetter vervinga til de uorganiserte kommer på leir, men tar diskusjonene om medlemskap bli endel

av forberedelsene til leirene. Bare slik kan vi sikre at målsettingene blir oppfylt i rett tid, og at vi stadig får med flere.

FRAM FOR FULL OPPFYLLING AV ALLE MÅLSETTINGENE!

Vervekampanja har kommet et godt stykke og gitt bra resultater mange steder, men mye står igjen. Det vi går inn i nå er den hardeste etappen av kampanja fordi endel henger etter, men alle skal i mål. Dette krever hardt arbeid.

Ikke minst om sommeren er det viktig at vervinga følger en fastlagt plan som stadig følges opp og kontrolleres, og at vi fortsetter å jobbe systematisk med folk. Det er viktigere enn noensinne at alle medlemmer deltar aktivt i vervinga, ikke minst de nye som har kommet til etter at kampanja starta. Sommeren gir oss gode muligheter til dette, samtidig som faren for liberalisme kan undergrave hele kampanja hvis vi ikke holder et stramt grep hele tida.

Vervekampanjas målsetting - dobling av medlemstallet - vil bringe oss et langt skritt framover når vi oppfyller den. La innspurten vise at vi kan fylle oppgava vår som en sterk, stor og aktiv massorganisasjon for Partiet.

vervekampanjen

ER ME EINIGE OM OPPTAKSKRAVA?

Etter vår meining er me ikkje det: Fleire stader kan me oppsummera at det framleis vert stillt krav til sympatisørane om dette eller hint særskilt "nivå" for dei kan verte medlem. Der denne tendensen er utbreidd har vervekampanja vorte hindra. Desse ideane står i grunnleggjande motstrid til både vervekampanja og til masserekrutteringa i åre framover. Eigentleg står desse ideane då og i motstrid til ungdomsforbundet sin karakter av kommunistisk masseorganisasjon. Me vil derfor her prøva å gje ein meir grundig grunngjeving for opptakskrava i forbundet.

I Bolsjevik nr 1/76 vert det slått fast følgande opptakskrav: (s.9) : "Einkvar ungdom som sympatiserer med den marxist-leninistiske rørsla må overttydast til å melda seg inn.... Me må visa attende ideen om at det trensstudiar eller eit særskilt "nivå" for medlemsopptak, og me må kjempa energisk med å overttyda sympatisørane når dei har slike idear."

Det er ein mangel at det ikke sto noe om vedtektene her. Det er eit krav til alle medlemmer i Raud Ungdom om å følge vedtektene. Nye medlemmer må derfor få kjennskap til hovudpunktene i vedtektene. Og det må gjerast klart at ein som medlem må følge vedtektene. Kanskje ordet "sympatiserer" burde byttast ut med "støtter" (den marxist-leninistiske rørsla). Men desse kommentarane her kan ikkje rokke ved at opptakskrava slik dei er formulert i Bolsjevik nr. 1/76, i hovudsak er rette.

KVIFOR SLIKE OPPTAKSKRAV ?

Raud Ungdom er av type ein kommunistisk masseorganisasjon. Medan Partiet berre tek opp i seg dei mest framskredne representantane for arbeidarklassen og andre framskredne revolusjonære, skal ungdomsforbundet ikkje berre ta sikte på å organisera dei mest framskredne blant ungdommen. Raud Ungdom må sjølsagt alltid organisera dei framskredne i nemninga dei politisk medvitne blant ungdommen. Men Raud Ungdom skal organisera vidare enn dette, dvs alle som støttar forbundet. Desse kan ein og på ein måte seia er framskredne, dei er jo framskredne i høve til dei som ikkje enno støttar Raud Ungdom.

Raud Ungdom skal altså ikkje berre vinne innflyting over dei breie ungdomsmassane, men skal og organisera desse innafor eigne rekker. Partiet prøver alle som søker medlemskap gjennom arbeid utanom partiet sjøl og gjennom ei kandidattid i partiet før det vert avgjort om ein kan verta medlem. Dette er nødvendig for å kunne avgjera om ein kamerat er framskreden nok til å verta parti-medlem. Ungdomsforbundet derimot tek ikkje sikte på ein slik prøving og fostring utanfor organisasjonen (i alle vanlege høve). Ungdomsforbundet si line er å rekruttera direkte alle som i det heile lar seg rekruttera.

MEN VIL IKKJE DETTE FØRA TIL EIN FARLEG NIVÅSENKING

INoreg har me eit sterkt kommunistisk parti, AKP (m-l). Partiet treng under si leiing eit reiskap i ungdomsmassen og ei rekrutteringskjelde av untkommunar. Partiet treng ein stor kommunistisk masseorganisasjon, det tæring organisering av dei ungdommar som støtter rørsla. Fram til vervekampanja har vi ikkje arbeid målmedvete nok for å organisera desse ungdommane. Dobling er eit første steg, men ikkje siste nett fordi talet på dei som støttar oss vil auka og desse skal me alltidorganisera. Organisering av revolusjonære ungdommarvil seia klart og enkelt ei kvalitativ styrking av den revolusjonære rørsla. Dette er det stikk motsette av nivåsenking. Det er framgong for partiet og forbundet sjøl utan omsyn til at dei nyrekrutterte er uskolerde eller ikkje. Set me særskilte krav til "nivå" og studiar for medlemsopptak, så vil dette seia at ungdomsforbundet skal omfatta berre dei meir framskredne og politisk sterkt medvitne i ungdomsmassen.

vervekampanjen

Fleire medlemmer i eit lag fører ikkje til "nivåsenking" for laget. Tvert imot vil det straks syne seg som ein stor føremom for laget, dersom desse medlemmane vert gjevne oppgåver og fostra gjennom dett og studiar i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning: Men dersom det ikkje vert drive kaderfostring i laget, vil sjølsagt medlemmene verta passive og kanskje gå ut. Det er ikkje slik at på grunn av at vi får nye medlemmer vert arbeidet vårt dårlegare. Derimot vert arbeidet svekka av feil i lagslivet, spesielt feil i kaderfostringa. Slike feilvert ikkje løyst ved å la vera å rekruttera. Ei slik "løysing" er jo berre å tildekkja den eigentlege feilen.

Den endelege "garantisten" mot at feil skal få lov til å utvikla seg i Raud Ungdom, og få dominera forbundet er sjølsagt det kommunistiske partiet. Laga må derfor søka hjelp hos partiet til å løysa problem, og ikkje tru at ein oppnår noko som helst ved å la vera å rekruttera.

KVA TYDER INGEN SÆRSKILTE KRAV TIL "NIVÅ" OG STUDIAR

Ingen treng studiesirkelen bak seg for å verta medlem. Ingen treng heller 'studiar' på vedtektenene. At ein er usikker på viktige delar av politikken vår er heller ikkje nokon grunn til nei til medlemskap. Det er dette som ligg i nemninga "det skal ikkje stillast særskilte krav til nivå og studiar"? Det er sjølsagt uttrykk for eit nivå hos ein kamerat når han støttar Raud Ungdom. Krava til særskilt "nivå" og studiar er alt som går utover og kjem i tillegg til kravet om støtte til forbundet og godtakning av vedtektenene. Me kan oppsummera at tendensen til å stilla krav tilsærskilt "nivå" og studiar finns både ope og skjult. Det finns idear som: "Den og den er sikkert ikkje interessert i medlemskap. Den personen markerte seg imot oss for 1 år sidan og er heller ikkje interessert." Ein stiller krav til at folk skal vera utprega aktiv og interessert, for ein finn det rett å kontakta dei for verving. Mest ope finn ein denne tendensen ved at det har vorte stillt krav om at sympatisørane må vera einige i dei og dei krava for å kunna verta medlem. Dette har i praksis gått ut på å liste opp "10 punkt" som alle er så viktige at dersom ein ikkje uttalar seg einig her så er ein ikkje kvalifisert som medlem. Dette tyder i praksis å stilla veldig omfattande krav til nivå hos dei me tar sikte på å rekruttera. Og denne praksisen gjer det heilt ut umogeleg for oss å organisera alle dei som støttar og sympatiserar med oss. Denne praksisen uttrykker linja at ungdomsforbundet skal innskrenka seg til å organisera dei aller mest framskredne og politisk medvitne blant ungdommen og halda store delar av revolusjonær ungdom utanfor organisasjonen som sympatisørar. Det har synt seg at det ikkje er så lett å kvitta seg med "bagasjen" frå fortida. Nokre gjekk bort frå standpunktet om at ein trong ha studiesirkel før ein vart medlem.

Men i neste augneblinken dukka det opp eit forslag om at kameratar som ville bli medlem burde gå gjennom fleire "sirkel"-møter på vedtektenene. Det finns og fleire "tolkingar" av setningen "Einkvar ungdom som sympatiserer med den marxist-leninistiske rørsla må overtydast til å melda seg inn." Det vert sagt at "sympatisør" tyder ein som er einig i dei og dei viktige delar av politikken vår, altså ein som har eit visst "nivå". Dette er rett i eit visst monn, ein kan knappast reknaet som sympatisør dersom ein er ueinig i mykje av politikken vår. Men kva med ein ungdomsskuleelev som støttar Raud Ungdom, som ikkje er ueinig med oss på viktige punkt, men som heller ikkje grundig har satt seg inn i politikken vår? Skal me stenga han ute inntil vidare? Klårt ikkje dersom han er viljug til å følge vedtektenene, og støtten hans er ærleg ment.

MANGE SYMPATISØRAR STILLER SJØL KRAV OM "NIVÅ"

Mange sympatisørar seier: "Me veit ikkje nok enno til å verta medlem." Denne ideen må me ikkje innbilla oss kjem frå himmelen. Tvertimot me må vera klår over at det er me sjølve som i stort mon har skapt og framleis skapar denne ideen hjå sympatisørane. Dette gjer me gjennom vår eigen praksis ved å gje inntrykk av at ungdomsforbundet er ein organisasjon av berre "utvalde framskredne" og ikkje ein masseorganisasjon som rett er. Dette gjer me sjølsagt og når me ope stiller krav om nivå til kameratar som vil melda seg inn. Framfor alt er det viktig å skjona at me må diskutera dette spørsmålet ope med sympatisørane sjøl. Når dei seier: "Eg veit ikkje nok" gjer dei eigentleg uttrykk for at dei ikkje har skjona spørsmålet om kva type organisasjon Raud Ungdom er. Sympatisørane er på dette punkt og påverka av borgarskapet sin propaganda og praksis: Politikk skal vera for dei få og "f linke" og i undertrykkinga si teneste. Dersom me sjøl medvite eller umedvite stiller krav til særskilt nivå og studiar hos sympatisørane, er det vanskeleg å overtyda dei til å verta medlem. Ei slik innstilling vil og straks innskrenka talet på dei som det er mogleg å rekruttera. Spørsmålet om opptakskrava vert då ikkje eit lite spørsmål, men eit viktig hinder i vervekampanja.

KVA SÅ?

Vervekampanja no er tent med at me kastar oss ut i diskusjonane om medlemskap med sympatisørane straks. Det ville vera heilt feil å leggja seg på ryggen og prioritere ned vervinga og heller diskutera linja for opptak. Denne diskusjonen er viktig som ein del av vervinga, men må aldri koma i staden for verkeleg verving.

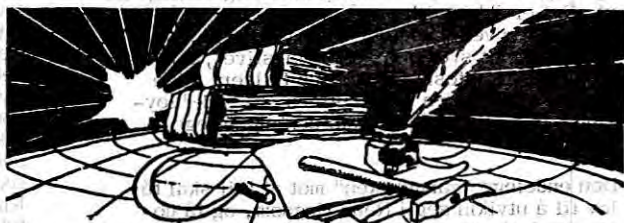
Fram for dubling innan slutten av sommarleiren!!

Red

vervekampanjen

STUDIER FOR

ALLE MEDLEMMER!

Rød Ungdom er et redskap i folkets kamp mot undertrykking og utbytting, for revolusjon og sosialisme. Organisasjonen er summen av virksomheten til alle medlemmene. Det er derfor viktig å sette søkelyset på om alle medlemmer har politiske oppgaver, driver studier osv. Det er et spørsmål om hvor godt organisasjonen som helhet fyller sin oppgave.

Hvert eneste medlem må ha politiske oppgaver i klassekampen, Sjølsagt varierer det hva hver enkelt kan klare å gjøre, men det er ikke sånn at noen ikke kan ha oppgaver i det hele tatt. Også alle nye medlemmer må ha politisk ansvar. Det er på den måten at hvert enkelt medlem kan slåss for den politikken vi står for. Politiske oppgaver og politisk ansvar betyr noe mer enn bare å komme på lagsmøter. Det betyr å være med å lede fronter, holde innleiinger, ha ansvar for stands, lede studiesirkel, skrive veggaviser/løpeseddel osv. Alle sånne oppgaver må fordeles på medlemmene i laget så det ikke er noen som gjør "alt" og andre "ingenting". Det er bare gjennom at alle lagsmedlemmene deltar at oppgavene blir utført bra, og at vi kan utfolde stor aktivitet.

Men det er ikke bare å gi er nytt medlem en oppgave, og så går resten av seg sjøl. Medlemmene i laget må hjelpe hverandre med oppgavene. Særlig viktig er det at styret er flink til å rettleie, hjelpe og følge opp medlemmene i de oppgavene de har.

Det er et mål at alle medlemmer stadig skal tjene forket bedre. Det betyr å utvikle seg politisk så en kan mer av politikken og den kommunistiske teorien. Det betyr at en stadig kan utføre større oppgaver og utføre dem bedre. Og framfor alt (som et resultat av dette) blir bedre og bedre til å mobilisere massene til å slutte opp om den riktige politikken. Gjennom å ha politiske

oppgaver vil en styrke seg politisk. Uten praksis i klassekampen vil en aldri kunne bli kommunist.

Men praksis alleine er ikke nok. Det er nødvendig å skolere seg i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Dette gjelder for alle kamerater uansett om de har vært med ei uke eller fem år. Det må derfor foregå allsidig skolering i laga. Først og fremst må alle lag sørge for at det blir gjennomført grunnsirkler for alle medlemmer som ikke har gått på det. Denne grunnskoleringa er viktig for å få ei plattform å stå på. Ut over grunnsirkelen så bør alle lese kommunistisk teori på egenhånd. Videregående studiesirkler, studiemøter o.l. er også ting som etterhvert bør komme igang. Men dette er ikke det første å ta tak i. Nå gjelder det Først og fremst at alle nye medlemmer får gått grunnsirkel. Også på dette spørsmålet påhviler det styrene et spesielt ansvar sjøl om hele laget må drive fram studiene.

Et stikkord for det denne artikkelen har omhandla er kaderfostring. Organisasjonen må fostre alle medlemmene politisk. Målet må være at alle medlemmene en gang skal bli verdige til å bli medlemmer av AKP(m-l). Kaderfostring skjer ikke automatisk, men er et resultat av bevisst jobbing. Enten finns det ei linje (bevisst eller ubevisst) i laga for eller ei linje mot kaderfostring - for eller imot at alle medlemmene skal delta i klassekampen og vokse politisk. Men sjøl om kaderfostring er en særegen sak, så kan det ikke isoleres fra resten av arbeidet i organisasjonen. Det er nettopp gjennom deltakelse i klassekampen og i det interne livet at kommunister fostres. Til slutt vil vi oppfordre alle til å studere det Mao skriver om kaderfostring på s 110 i "Skrifter i utvalg".

Red

MELD DEG PÅ SOMMERLEIR NÅ!

Situasjonen i sommerleirmobiliseringa nå er: Svært få er påmeldt og nesten ingen har betalt påmeldingsgebyret. Endel lag har ennå ikke avholdt lagsmøte, mange nye medlemmer har ennå ikke vært med å diskutere hvor bra sommerleirene er. Dette er alvorlig.

Samtidig er det stor entusiasme for å dra. Også blant helt nye medlemmer. Men denne entusiasmen må ned på papiret. Påmeldingene må skje nå, å utsette det vil si å utsette den eksterne mobiliseringa og det vil hemme planlegginga av leirene.

ALLE PÅ LEIR

Noen kamerater har motsigelser til å dra. Pga ferie, penger, foreldre ol. Hovedmetoden må være at laget kollektivt gjennom grundige diskusjoner overbeviser kameratene om at det er rett å prioritere sommerleir fordi det er viktig for Rød Ungdom og for hver enkelt kamerats politiske utvikling.

Hvis noen ikke har råd, må kameratene støtte opp økonomisk, prisen kan også diskuteres når de kommer på leir.

For kamerater med foreldre som setter seg på bakbeina, må dette problemet løses kollektivt, ved at andre kamerater trer støttende til i diskusjoner ol.

Ferie er nødvendig, men et kan fullt ut kombineres med sommerleir. Prinsippet vårt om å tjene folket gjelder sjølsagt også om sommeren. Derfor: Kutt ned på lengden av den "vanlige" ferien og ta ei av ukene på leir. For de som har fastsatt ferien, planlagt med venne ol. og den kolliderer med leir i hjemfylket, er det mulig å dra på leir andre steder i landet på andre tidspunkter.

Problemene vi har nevnt er ofte helt reelle problemer. Hvilken innstilling vi sjøl har til å løse problemene er poenget. Vi kan legge oss på ryggen og se på dem som uloselige, eller vi kan ha en revolusjonær innstilling og si at ethvert problem kan overvinnnes, og sette krefter inn på å hjelpe alle medlemmer til å dra på leir. Ta spørsmålet om sommerjobb. I 90% av tilfellene er det mulig, hvis vi er tidlig ute, hvis vi har en skikkelig grunn osv, å få tilpassa sommerjobben leiren.

Som det er slått fast ovenfor: Entusiasmen for å dra er stor. De som allerede har bestemt seg må gå i spissen for sjøl å melde seg på og mobilisere andre.

MANGE ER INTERESSERT I Å LÆRE MER OM KOMMUNISMEN

Det er store muligheter for å mobilisere mange uorganiserte til å dra på leir. På hver eneste skole og arbeidsplass er det folk som er interessert i å diskutere Rød Ungdoms politikk, hvordan vi jobber osv.

Konkret: Det finns Røde Garde og Ureddkjøpere, det finns 1.mai-aktivister og folk som slutta opp om 1.mai-toget og det finns kanskje folk som vil melde seg inn i Rød Ungdom.

Med en offensiv og grundig mobilisering er det fullt ut mulig å vinne mange av disse for å dra på leir. Det er oss det kommer an på.

Det er bra, men absolutt ikke nok om alle medlemmer drar. Store leire styrker omlandet vårt og det styrker muligheten for virkelig å skape en massebevegelse blant ungdommen mot supermaktens krigsforberedelser bl.a. Vi må bekjempe en selvtillfreds innstilling som sier: Det er nok om vi får med oss en eller to. Eller: massene er ikke interessert, de vil heller på ferier ol.

GRUNDIGE OG TOLMODIGE DISKUSJONER MED VÅRE NÆRMESTE VENNER

Mange vil, om vi bare spør dem, svare nei til å dra. Det er ikke noe rart. Folk kan i utgangspunktet ha mange motsigelser. Poenget er at vi må være offensive, vi må ta opp hva leiren er, hvordan den fungerer og spesielt viktigheten av diskusjonene på leiren. For hver enkelt og for kampen på stedet personen kommer fra. Sommerleirene er en erestående mulighet ikke bare til å lære om Rød Ungdoms politikk, men også til å påvirke vår politikk gjennom den politiske kampen.

Å "gi opp" folk umiddelbart er ei linje mot skikkelig mobilisering, og å ta lett på å løse massens motsigelser til det å nærme seg Rød Ungdom.

Dette arbeidet må organiseres skikkelig og komme igang nå! Ha med påmeldingsskjemaer hvor du går.

SKAP OPPMERKSOMHET OM SOMMERLEIREN

Stert diskusjon og bevegelse omkring sommerleirene breiere ut. Er dette mulig?

Ja. Skriv om leiren på veggavis, hvordan den fungerer osv. Sammenlikn med hva du veit om andre organisasjoners leire f.eks. hvordan demokratiet fungerer, idretten, kulturen osv. Reis diskusjon på skolen, arbeidsplassen om krigsfaren, om at det er klassemotsetninger mellom skipsredersønnen NN og arbeidssønnen. Ta offensivt initiativ til diskusjoner i klassen, skolegården, gå hjem til folk om kvelda. Arranger stands spesielt innretta på sommerleir, arranger åpne møter om sommerleir hvor dere viser lybilder, trekk med stadig flere i sommerleirforberedelsesmøtene, selg offensivt RGS spesialnummer om krigen. Det finns sikkert flere metoder.

Poenget er: Leirene er bra. Emnene er viktige og interessante. Skulle det ikke da være mulig å nå ganske breitt ut ved å følge ei sånn linje? Rød Ungdoms sommerleire er ikke bare for oss og våre nære sympatisører, men for all ungdom som tilhører forliket.

Men vi må holde fast på: Det som gir størst resultat er grundige og gjentatte diskusjoner med folk som står oss så nær at de gikk i 1.mai-toget. Og ingen er påmeldt før de har betalt påmeldingsavgift.

FRAM FOR ALLE MEDLEMMER PÅ LEIR!
FRAM FOR MANGE UORGANISERTE PÅ LEIR!

SIKKERHETEN I FORBINDELSE MED LEIRENE

Ifjor blei sommerleirene utsatt for både provokasjoner ("speiderne" på Håøya) og åpenlys kartlegging (politiet på Brandbuleiren). Siden ifjor er klassekampen ytterligere skjerpa, Imperialistene og klassestaten står på tå hev, for på den ene sida å skaffe seg opplysninger om flest mulig revolusjonære og på den andre sida provosere for å skape grunnlag for hets o.l. Derfor: Alle må både i planlegginga og gjennomføringa av leiren ta svært alvorlig på sikkerheten. DETTE BETYR:

- 1) Påmeldingslister fra alle lag må samles inn til styret i laget og oppbevares på et sikkert sted. Bare fornavn på listene.
- 2) Vi må så langt som mulig få sympatisørene til å levere påmeldingsskjema direkte til Rød Ungdommere på plassen (ikke sendes i posten).
- 3) Transporten til og fra leiren må planlegges - linja er: ingen privatbiler. Om helt nødvendig parkeres langt unna.

Ansv.

Aksjons uke for SPANIA

**¡VIVA LA GUERRA POPULAR
INSTRUMENTO DE
LIBERACION DE
LOS PUEBLOS
OPRIMIDOS!**

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom har vedtatt at det skal avholdes ei aksjonsuke for Spania i Rød Ungdom-regi i tida 1. -6. juni. Hovedinnretninga på uka vil bli å spre parolen om turist-boikott, slik de spanske marxist-leninistene har oppfordra oss om å gjøre.

Uka kommer i ei tid da det står hardere kamper enn på lenge i Spania. I hele vinter og vår har det vært svære demonstrasjoner og streiker, og Juan Carlos -regimet har vist for all verden at de er verdige etterfølgere av Franco-fascismen gjennom å fortsette de politiske arrestasjonene og mordene på arbeidere i kamp. I denne situasjonen er det viktig for oss å vinne folk for ikke å dra til Spania, dels for å støt te kampen mot fascismen og dels fordi materialet viser at turismen rammer det spanske folket hardt, både på prisøkninger, dårlige arbeidsforhold og avfolkning av landsbygda. Materialet viser at påstanden om at "arbeiderklassen i Spania tjener på turismen" er en grov bløff.

Santi?ig i Norge, har turiststrømmen til

Spania begynt å ta seg opp etter den alvorlige knekken i høst. Reaksjonære organiserer russeturer til Spania der de prøver å få med seg folk for å feriere hos fascistene. I denne situasjonen er det viktig at vi viser vår aktive solidaritet og kjemper for de spanske anti-fascistenes parole om turistboikott, sprer propaganda og tar kamp med folk som tenker å dra dit, og at vi støtter FRAP økonomisk. Fram for ei vellykka aksjonsuke - et handslag til de heltmodige spanske anti-fascistene, knus Franco-fascismen!

Til uka vil det komme et opprop fra Arbeidsutvalget i Rød Ungdom og en løpeseddel, det vil komme en plakat, og annet materiell kan skaffes fra Friit Spaniakomiteen for de som i tillegg til løpeseddelsprekning og plakatklipping vil arrangere åpne møter. Dessuten skal det samles inn penger til FRAP, den antifascistiske revolusjonære og patriotiske fornten i Spania som er leda av PCE(m-l), AKP(m-l)s broderparti.

Følg med i Klassekampen, der vil det komme mer om aksjonsuka.

Red.

STATSPENGER OG

Debatt

REVISJONISME!

Vi har i en årrekke tatt imot statspenger med forklaringen "at de skulle utelukkende brukes til spesielle investeringer ol., og ikke til organisasjonens drift".

Denne linja har ml-bevegelsen tatt oppgjør med (les KK nr 17). Dette mener jeg er et konsekvent og prinsippriktig vedtak utfra vår riktige linje om sjølberging. Dette er i praksis fullt ut å stole på egne krefter.

Men jeg stiller meg skeptisk til argumentene vedtaket fører ut, at "Vi ønsker ikkje å verta eit parti som staten kan diktere politikken til, ved å skru krana av og på".

Dette menr jeg inngir liten tillit til medlemmene. Vi er en fast og sterk bevegelse, med en riktig politikk som vi sloss hardt og aktivt for. Å føre ut at de usle statspenga vi får som utgjør en bitteliten del av vårt økonomiske arbeid fører til statsdiktering av politikken vår i det hele, mener jeg er helt feil. Vår bevegelse vil med eller uten statspenger avvise statsdirigering. Jeg mener statspenga er et forsøk på å kjøpe oss opp som aldri vil lykkes. Men jeg går likevel inn for å avvise statspenga, for vi veit at en dag vil staten sjøl stenge krana og det må vi være forberedt på bestandig. DERFOR: FRAM FOR SJØLBERGING!

DU ER IDEALISTISK

Du seier du er samd i at vi skal slutte å ta imot pengar frå staten, [redacted], men at du er u-samd i nokre av dei argumenta som blir ført fram for dette. For det første: Du seier at dei pengane vi kan få frå staten "utgjør en bitteliten del" av vår økonomi. Det har nok vore så til no, men det er vedteke at statsstøtta skal om-trent 3-doblast no, og i tillegg har Klassekampen og krav om støtte no når den kjem to gonger i veka. Og legg du saman det partiet, NKS, Raud Ungdom og Klassekampen ville få tilsaman på eitt år, bli det ikkje eit "bittelite" beløp, men millionbeløp. Du skal ikkje tru at klassestaten er ute med småpengar når den skal kjøpe opp "heile organisasjonslivet i Norge. For det er nettl det som no skjer, alle parti med unntak av AKP(m-l) og det meste av andre organisasjonar er mindre og mindre sjølberga, meir og meir for av staten. For staten er hundre millionar lite pengar når dei for det beløpet kan få kontroll over organisasjonslivet. F.eks. har NGS og YLI og andre elevorganisasjonar mest ingen annan inntekt enn dei pengane staten gjer dei. Alle parti med eit delvis unntak for "Arbeidarpartiet" og Høgre er 100% avhengige av staten osv. Dette er sentralt. I tillegg gjev både staten, fylka og kommunane pengar til organisasjonane løkalt, slik at det er store beløp som er ute og går. Vi må altså ikkje undervurdere staten.

[redacted] seier vi ikkje må undervurdere medlemmane i våre organisasjonar. Dette er eg samd med deg i, men du skal hugse at organisasjonen vår er "fast og sterk" nettl fordi vi har kjempamot revisjonisme. Dersom Klassekampen tok imot 30000 kroner i året i statsbidrag, var det ikkje like

naudsynt å verve mange abonnentar og ha ein billig redaksjon som det no er når vi er sjølberga. Dersom Raud Ungdom tok imot 3-400.000 kroner fra staten kvart år, kunne vi kanskje skaffe oss rotasjonstrykkeri med mindre innsats frå medlemmene. For når ein veit at 1.februar kjem det ein sekk frå staten på 300.000, da tek ein det lett med i reikestykka, f.eks. til rotasjonstrykkeriet, ein stad må ein no bruke alle desse pengane. På den måten blir mobiliseringa av medlemmane på område etter område brote ned, ein kjem lettare til maffatet for ein stund, og slovast. Og det er på denne måten revisjonismen oppstår, [redacted], den kjem frå praksis og materien, ikkje fra himmelen. Det er idealisme å tru at rørsla vår kunne sitje på ein pengesekk med f.eks. 3 millionar kroner, statspengar som vi har samla opp over 3-5 år, utan at det dreg med seg tankar om at vi no kan kjøpe oss eit nytt trykkeri, eller ein sommarleirstad osv. Mao seier: "Uten en fast og riktig politisk orientering er det umulig å fremme en hard kampstil. Uten en hard kampstil er det umulig å bevare en fast og riktig politisk orientering." (tale på masse møtet i Jenan til feiring av den internasjonale arbeiderdagen, 1.mai 1939) Dette veit og staten, og har ei von om å kjøpe opp organisasjonane, særleg leiarane med pengar og smiger. Difor er det rett at vi skal lite på medlemmane, og det er nettl det linja for å bygge ein sjølberga økonomi går ut på. Men det er farleg for sjølbergingslinja om vi trur at vi kan halde den politiske linja ste, sjøl om vi let borgarskapet og deira stat gje oss store delar av inntektene til våre investeringar. Da blir vi idealistar og lette å kjøpe opp.

A [redacted].

ER RØD UNGDOM EN MASSEORGANISASJON?

I siste nr. av Bolsjevik skriver "L" at Rød Ungdom er en masseorganisasjon. Han skriver at "...det først og fremst er den politiske linja for organisasjonen..." som avgjør, "...det er ikke først og fremst i antallet, men i linja og karakteren av organisasjonen en avgjør om det er en masseorganisasjon eller ikke".

Dette er jeg uenig i. Mao sier at den politiske linja avgjør alt. Men linja i seg sjøl opplest og vedtatt er ingenting verd. Det er linja satt ut i livet, målt gjennom praktiske resultater som avgjør. Det er idealisme bare å se på hva vi mener om oss sjøl og hva vi vil uten å ta antall medlemmer med i betraktninga. Masseorganisasjon må ikke det bety en organisasjon med et noenlunde masseomfang?

Til slutt noen spørsmål:

Uifra L's definisjon om at det kun er den politiske linja som avgjør: Når ble vi egentlig en masseorganisasjon? Når fikk vi "...ei linje som gjør det mulig å favne bredt og rekruttere mange? Var det da vi ble enige om å starteomdanningsbevegelsen til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom? Vi mente allerede den gangen at vi hadde en slik linje. M.a.o. burde vi da ha knipsa i fingra og sagt: "Nå er vi en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom". Eller var det kanskje ved årsskiftet da vi starta vervekampanjen?

SVAR FRA L

Ja, jeg mener at vi er en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom, men en masseorganisasjon som ennå ikke har nådd langt i å rekruttere massene av ungdom i sine rekker. Går det an å si noe slikt, finnes det små masseorganisasjoner, må de ikke nødvendigvis være store?

Jeg mener, som jeg sa i det forrige innlegget at det er den politiske linja og innretninga til organisasjonen som avgjør om den er en masseorganisasjon eller ikke, spesielt da i linja i innretning og medlemsopptak.

Det er umulig å snakke om dette abstrakt og løstrevet. Hva er motsetninga til det å være en masseorganisasjon når det gjelder ungdomsforbundet? Hvis vi ikke har som mål å rekruttere massene av ungdom for vår organisasjon, men kun et mindretall, skolerte kadre med strenge opptakskrav, ja da er vi ikke lengre en masseorganisasjon, men en kaderorganisasjon, et slags "Ungdommens Kommunistiske Parti" og dermed en konkurrent til partiet, ikke en organisasjon leda av partiet.

Jeg mener at i prinsippet er det umulig for et kommunistisk ungdomsforbund, leda av et parti

å ha noen annen innretning enn masseorganisasjon. I Kommunistiske Ungdomsinternasjonals program som blei sitert i forrige Bolsjevik, heter det bl.a.: "KUF er ingen organisasjon for 'utvalgte', det er en masseorganisasjon. Dets oppgave er ikke bare å samle de framskredne elementene, men også organisatorisk i sine rekker omfatte den arbeidende ungdommens brede masser". Her stiller KUFs program oppgaven for ungdomsforbunda. Den politiske linja: Masseorganisasjon, er en forutsetning for at KUF skal nå målsetninga om å få med seg så mange som mulig. KUF sier videre: "Under alle forhold er KUF som en kommunistisk fostringsorganisasjon og forskole til partiet en betydelig bredere organisasjon enn det kommunistiske partiet. Dets rekker står under legale forhold åpne for enhver ung arbeider og enhver ung arbeiderke". Dette mener jeg er Rød Ungdoms linje idag, sjølsagt forutsatt at de vi tar opp som medlemmer støtter Rød Ungdom; og dermed mener jeg at vi er en masseorganisasjon.

Er AKP(m-l) en masseorganisasjon? Nei, fordi partiet ut over det at en må støtte dets politikk, stiller helt bestemte krav til nivå, pålitelighet, arbeidsvilje osv., og ikke har som fremste målsetting å være stort, men å være en sterk og enhetlig generalstab for revolusjonen og klassekampen i Norge. Dette er sjølsagt ikke til hinder for at partiet kan være stort, tvert imot så er dette et mål for partiet. Men igjen ser vi at det er i linja i innretninga som avgjør dette.

Når det er sagt, så er jeg helt enig med deg at Rød Ungdom har kommet kort i å nå denne målsetninga om å rekruttere bredt og favne mange. Vi har begynt, men har ennå langt igjen. Men linja for dette er lagt, og dermed er også den viktigste forutsetninga for at vi kan bli store oppfylt. En masseorganisasjon kan sjølsagt også slite med sekterske feil, baklunghet osv, men såfremt ikke disse feila får overhånd endrer det ikke organisasjonens karakter av masseorganisasjon.

Kan vi knipse i fingrene og si at nå er vi en masseorganisasjon? Ja og nei. Den 18. februar 1973 kunne vi knipse i fingrene og si at "Nå har vi et nytt kommunistisk parti i Norge", men det betydde på ingen måte at bygginga av partiet var ferdig og at partiet kunne sette seg ned og se seirene, framgangen, konsolideringa og de nye medlemmene komme rekende på ei luf. Men partiet var stifta, grunnlaget var lagt, og dermed den viktigste forutsetninga.

Min konklusjon er at vi i dag er en masseorganisasjon, at vi er en type organisasjon som har som innretning og mål, og der det i prinsipp er mulig for den store massen av ungdom i dag å bli medlem. Dette er et grunnleggende krav som jeg mener er oppfylt.

Men dette er sjølsagt ikke det eneste kravet partiet stiller til oss. Linja med masseorganisasjon må gi seg utslag i konkrete resultater hvis det ikke bare skal bli tomme ord. Partiet har

bruk for og stiller krav om en mye, mye større organisasjon enn det Rød Ungdom er idag, det krever at linja med masseorganisasjon blir satt kraftfullt ut i livet. Alle som er med i Rød Ungdom veit at det å bli en virkelig stor organisasjon og dermed et sterkt og tjenlig redskap for partiet, det

krever hardt, langvarig og systematisk arbeid. Vi kan på ingen måte slå oss til ro når vi slår fast at vi er en masseorganisasjon i innretninga, tvert imot så må vi da kaste alle kreftene inn på å sette denne linja ut i livet.

Strengere medlemsopptak

Rød Ungdom driver vervekampanje for tiden. Det te synes jeg er en bra ting, men etter min mening er opptakskrava i Rød Ungdom for milde. I §2 i vedtektene står det:

"Enhver ungdom som godkjenner Rød Ungdoms vedtekter og almenne politiske linje, har vilje til revolusjonært arbeid og jobber etter evne i en grunnorganisasjon, opptre lojalt overfor Rød Ungdom utad og betaler medlemskontingent, kan bli medlem av Rød Ungdom".

Jeg mener faren består i to ting:

For det første: bevisst infiltrasjon. Hvis reaksjonære ønsket det, ville det ikke by på særlige problemer å infiltrere Rød Ungdom. Hvem som helst kan si at han godtar Rød Ungdoms vedtekter og almenne politiske linje. Han kan også drive revolusjonært arbeid ved å dele ut løpesedler, stå på stands, snakke på åpne møter, delta i diskusjoner osv., og en reaksjonær som er litt lur, kan stort sett også følge resten av Rød Ungdoms vedtekter, og således bli medlem, uten særlig problem. Mot dette får han en mengde opplysninger. For det første får han medlemsbladene, han får vite hva Rød Ungdoms hovedoppgave er, får vite om aksjoner, interne møter, seminarer osv., som gjør at avlyttingsutstyr kan plasseres. Men det som kanskje

er verst er at han får vite hvor de interne møtelselsene i Rød Ungdom står, noe som kan brukes til å lage spiltels eog fraksjonering innafor bevegelsen.

Den andre tingen er gjennomtrekken innafor Rød Ungdom. Nye medlemmer som melder seg inn uten å ha særlig greie på politikken melder seg ut igjen etter en stund, fordi de finner ut at de kanskje ikke var enige i politikken allikevel, de gidder rett og slett ikke jobbe for den. Sjansen er ikke så stor for at disse skal flyr ett til SIPO med de opplysningene de har fått, men de kan lett være løsmunnede, og internt materiale kan komme i hendene på uvedkommende personer.

Jeg er usikker på hva som konkret bør gjøres med dette, men kunne tenke meg å foreslå f.eks. prøvetid i Rød Ungdom, for alle nye medlemmer, der man bare fungerer på smågruppsbasis, og ikke får tilgang på internt materiale. Man får da ikke så mye kjennskap til interne møtelselser, og får heller ikke treffe så mange personer innafor bevegelsen.

Jeg er interessert i å høre hva andre mener om dette, engheter, uenigheter, og eventuelt hva som bør gjøres.

Svar

Kamerat [redacted] mener at vervekampanja innebærer en øket fare for at agenter slippes inn i Rød Ungdoms rekker, og spesielt at opptaks-kriteriene øker denne faren.

Agenter er noe vi alltid må være på vakt mot. Men hvordan avsløres de, hvordan gardsrer vi oss mot dem? [redacted] foreslår prøvetid som et eksempel, og er svidt jeg kan se også politisk uenig i de opptakskriteriene vi stans for å praktisere idag.

For det første tror jeg ingen opptakskriterior i verden kan verne oss helt mot agenter. [redacted] sier at "Hvem som helst kan si at han godtar Rød Ungdoms vedtekter og almenne politiske linje". Men hvis det var en virkelig plassert agent, tror du ikke at han/hun også ville kunne gjennomføre en prøveperiode uten større vanskeligheter? Det er jeg overbevist om at en virkelig agent ville klare. Agenter avsløres gjennom arvakenhet og langvarig arbeid, og å stramme på opptakskriteriene er å lure seg sjøl.

Dessuten så overordner du da faren for agenter det å virkelig rokkrette mange og sette linja med masseorganisasjon ut i livet. En liten, stram organisasjon, der det er omtrent umulig å bli med, er muligens fri for agenter, men klarer ikke å løse oppgaven som masseorganisasjon for ungdommen i alle fall.

Gjennomtrekken mener jeg er først og fremst et politisk problem for hele organisasjonen. Sjøl om det er visse sikkerhetsproblemer med det også. Men sjøl tror jeg at den lille gjennomtrekken som finns ikke skyldes at vi tar opp for første folk, men at vi jobber for dårlig med de nye medlemmene vi får, slik at enkelte av dem går i passivitet og melder seg ut. Den eneste måten å løse dette på er at vi sjøl gjør opp med høyresektorsismen i det interne livet og virkelig fostrer de nye som kommer til.

Jeg mener at [redacted] med sine forslag klart byter med linja for masseorganisasjon, og at de heller ikke løser sikkerhetsproblemer. Det løses ved arvakenhet, levende demokrati, og ved at vi ikke lar enkelte medlemmer gå passive, men prøver alle ute i praksis.